

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

15

Ἁγίου Ἰωάννου
τοῦ Χρυσοστόμου

ΧΡΙΣΤΟΣ
ΓΕΝΝΑΤΑΙ

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ
ΩΡΩΠΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Πρόλογος

«**Χ**ΡΙΣΤΟΣ γεννᾶται, δοξάσατε·
Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε·
Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε».

Ἡ ὀρθόδοξη ὑμνολογία τῶν Χριστουγέννων ἀναγγέλλει θριαμβευτικά ἀλλὰ καὶ διαγράφει θεολογικά τὸ μεγάλο μυστήριον τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως.

Τὸ προπατορικό ἀμάρτημα εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ὑποταγὴ τοῦ ἀνθρώπινου γένους σὲ τρεῖς ἀμείλικτους ἐχθρούς: «Πρὶν ἀπὸ τὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ», λέει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, «τῆ φύση μας τὴν ἐξουσίαζαν ὁ διάβολος, ἡ ἁμαρτία καὶ ὁ θάνατος... Ὁ διάβολος ἀπατοῦσε, ἡ ἁμαρτία ἔσφαζε καὶ ὁ θάνατος ἔθαβε».

Γιὰ τὴ λύτρωση τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν τυραννία τῆς ψυχόλεθρης αὐτῆς τριάδας, ὁ Θεὸς οἰκονόμησε τὴν ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ Του.

Γι' αὐτὸ λοιπὸν χαίρει ἡ οἰκουμένη, γι' αὐτὸ πανηγυρίζει ἡ Ἐκκλησία, «ἐπειδὴ ὁ Πατέρας ἔστειλε τὸν Υἱὸ Του γιὰ νὰ σώσει τὸν κόσμον» (Α' Ἰω. 4:14).

Ἡ ὁμιλία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου «Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ», τῆς ὁποίας τὸ μεγαλύτερον μέρος ἀκολουθεῖ σὲ ἐλεύθερη νεοελληνικὴ ἀπόδοση, ἐκφωνήθηκε

στήν Ἀντιόχεια, κάποια Χριστούγεννα τῆς προτελευταίας δεκαετίας τοῦ 4ου αἰώνα.

Θέμα τῆς εἶναι τό μυστήριο τῆς σαρκώσεως τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ καί ἡ ἐρμηνεία τοῦ μεγαλειώδους σχεδίου τῆς θείας οἰκονομίας. Συγκρίνοντας ὁ ἅγιος τά γεγονότα Παλαιᾶς Διαθήκης καί Καινῆς, διαπιστώνει τήν προαγγελία τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου, τήν ὁποία, ἂν καί γνώριζαν οἱ Ἰουδαῖοι, δέν ἀποδέχθησαν. Ἔτσι, τόσο αὐτοί ὅσο, κατ' ἐπέκταση, καί ὅλοι οἱ ἀνά τούς αἰῶνες ἄπιστοι καί ἀμφισβητίες ἐλέγχονται γιά τήν ἀγνωμοσύνη τους πρός τόν εὐεργέτη μας Κύριο.

Ὁ λόγος τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου μέ τό ἐνθουσιῶδες πανηγυρικό ὕφος, τή συστηματική ἀγιογραφική κατοχύρωση, τόν πλοῦτο τῶν ἐπιχειρημάτων καί τή θεολογική σαφήνεια, τέρπει, πείθει, ἐνθουσιάζει, συναρπάζει...

Μέ συνοδοιπόρο λοιπόν τόν ἱερό πατέρα καί τά χρυσά του λόγια, ἄς πορευθοῦμε νοερά μέχρι τό ἱερό σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ κι ἄς προσκυνήσουμε μέ εὐγνωμοσύνη τό σπαργανωμένο θεῖο Βρέφος, τόν Σωτήρα καί Λυτρωτή μας.

Χριστός γεννᾶται

ΜΥΣΤΗΡΙΟ παράξενο καί παράδοξο ἀντικρύζω. Βοσκῶν φωνές φτάνουν στ' αὐτιά μου. Δέν παίζουν σήμερα μέ τίς φλογέρες τους κάποιον τυχαίο σκοπό. Τά χεῖλη τους ψάλλουν ὕμνο οὐράνιο.

Οἱ ἄγγελοι ὕμνολογοῦν, οἱ ἀρχάγγελοι ἀνυμνοῦν, ψάλλουν τά Χερουβεὶμ καί δοξολογοῦν τά Σεραφεῖμ. Πανηγυρίζουν ὅλοι, βλέποντας τό Θεό στή γῆ καί τόν ἄνθρωπο στούς οὐρανοῦς.

Σήμερα ἡ Βηθλεὲμ μιμήθηκε τόν οὐρανό: Ἀντί γι' ἀστέρια, δέχτηκε τούς ἀγγέλους· ἀντί γιά ἥλιο, δέχτηκε τόν Ἥλιο τῆς δικαιοσύνης. Καί μή ζητᾶς νά μάθεις τό πῶς. Γιατί ὅπου θέλει ὁ Θεός, ἀνατρέπονται οἱ φυσικοὶ νόμοι.

Ἐκεῖνος λοιπόν τό θέλησε. Καί τό ἔκανε. Κατέβηκε στή γῆ κι ἔσωσε τόν ἄνθρωπο. Ὅλα συνεργάστηκαν μαζί Του γι' αὐτόν τό σκοπό.

Σήμερα γεννιέται Αὐτός πού ὑπάρχει αἰώνια, καί γίνεται αὐτό πού ποτέ δέν ὑπῆρξε. Εἶναι Θεός καί γίνεται ἄνθρωπος! Γίνεται ἄνθρωπος καί πάλι Θεός μένει!

Ὅταν γεννήθηκε, οἱ Ἰουδαῖοι δέν δέχονταν τήν παράδοξη γέννησή Του: Ἀπό τή μιά οἱ Φαρισαῖοι παρερμήνευαν τά ἱερά βιβλία· κι ἀπό τήν

ἄλλη οἱ γραμματεῖς δίδασκαν ἄλλα ἀντί ἄλλων. Ὁ Ἡρώδης, πάλι, ζητοῦσε νά βρεῖ τό νεογέννητο Βρέφος ὄχι γιά νά τό τιμήσει, μά γιά νά τό θανατώσει.

Ἐ, λοιπόν, ὄλοι αὐτοί σήμερα τρίβουν τά μάτια τους, βλέποντας τό Βασιλιά τ' οὐρανοῦ νά βρίσκεται στή γῆ μ' ἀνθρώπινη σάρκα, γεννημένος ἀπό παρθενική μήτρα.

Καί ἦρθαν οἱ βασιλιάδες νά προσκυνήσουν τόν ἐπουράνιο Βασιλιά τῆς δόξας.

Ἦρθαν οἱ στρατιῶτες νά ὑπηρετήσουν τόν Ἀρχιστράτηγο τῶν οὐράνιων Δυνάμεων.

Ἦρθαν οἱ γυναῖκες νά προσκυνήσουν Ἐκεῖνον πού μετέβαλε τίς λύπες τῆς γυναίκας σέ χαρά.

Ἦρθαν οἱ παρθένες νά προσκυνήσουν Ἐκεῖνον πού δημιούργησε τούς μαστούς καί τό γάλα, καί τώρα θηλάζει ἀπό Μητέρα Παρθένο.

Ἦρθαν τά νήπια νά προσκυνήσουν Ἐκεῖνον πού ἔγινε νήπιο, γιά νά συνθέσει δοξολογικό ὕμνο «ἀπό τά στόματα τῶν νηπίων» (Ψαλμ. 8:3).

Ἦρθαν τά παιδιά νά προσκυνήσουν Ἐκεῖνον πού ἡ μανία τοῦ Ἡρώδη τά ἀνέδειξε σέ πρωτομάρτυρες.

Ἦρθαν οἱ ποιμένες νά προσκυνήσουν τόν καλό Ποιμένα, πού θυσίασε τή ζωή Του γιά χάρη τῶν προβάτων.

Ἦρθαν οἱ ἱερεῖς νά προσκυνήσουν Ἐκεῖνον πού ἔγινε ἀρχιερέας ὅπως ὁ Μελχισεδέκ (Ἔβρ. 5:10).

Ἦρθαν οἱ δούλοι νά προσκυνήσουν Ἐκεῖνον πού πῆρε μορφή δούλου, γιά νά μετατρέψει τή δουλεία μας σ' ἐλευθερία.

Ἦρθαν οἱ ψαράδες νά προσκυνήσουν Ἐκεῖνον πού τούς μετέβαλε σέ «ψαράδες ἀνθρώπων» (Ματθ. 4:19).

Ἦρθαν οἱ τελῶνες νά προσκυνήσουν Ἐκεῖνον πού ἀπό τούς τελῶνες ἀνέδειξε εὐαγγελιστή.

Ἦρθαν οἱ πόρνες νά προσκυνήσουν Ἐκεῖνον πού παρέδωσε τά πόδια του στά δάκρυα μιᾶς πόρνης.

Κοντολογίς, ἦρθαν ὅλοι οἱ ἁμαρτωλοὶ νά δοῦν τόν Ἄμνό τοῦ Θεοῦ, πού σηκώνει στούς ὦμους Του τήν ἁμαρτία τοῦ κόσμου:

Οἱ μάγοι γιά νά Τόν προσκυνήσουν·
οἱ ποιμένες γιά νά Τόν δοξολογήσουν·
οἱ τελῶνες γιά νά Τόν κηρύξουν·
οἱ πόρνες γιά νά Τοῦ προσφέρουν μύρα·
ἡ Σαμαρείτισσα γιά νά ξεδιψάσει·
ἡ Χαναναία γιά νά εὐεργετηθεῖ.

Ἄφοῦ λοιπόν ὅλοι σκιρτοῦν ἀπό χαρά, θέλω κι ἐγώ νά σκιρτήσω, θέλω νά χορέψω, θέλω νά πανηγυρίσω. Δίχως κιθάρα, δίχως αὐλό, δίχως λαμπάδες ἀναμμένες στά χέρια μου. Πανηγυρίζω κρατώντας, ἀντί γι' αὐτά, τά σπάργανα τοῦ Χριστοῦ. Αὐτά εἶναι ἡ ἐλπίδα μου, αὐτά ἡ ζωή μου, αὐτά ἡ σωτηρία μου, αὐτά ὁ αὐλός μου, αὐτά ἡ κιθάρα μου. Γι' αὐτό τά 'χω μαζί μου: Γιά νά πάρω ἀπό τή δύναμή τους δύναμη, γιά νά φωνάξω μαζί μέ τούς ἀγγέλους, «δόξα στόν ὕψιστο Θεό», καί μέ τούς ποιμένες, «καί εἰρήνη στή γῆ, εὐλογία στούς ἀνθρώπους» (Λουκ. 2:14).

Καί ξέρετε γιατί; Γιατί Ἐκεῖνος πού προαιώνια γεννήθηκε ἀπό τόν Πατέρα ἀνεξήγητα, γεννιέται σήμερα ἀπό παρθένα ὑπερφυσικά. Τό πῶς, τό γνωρίζει ἡ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἐμεῖς μόνο τοῦτο μπορούμε νά ποῦμε: Πῶς ἀληθινή εἶναι καί ἡ οὐράνια γέννησή του, ἀδιάψευστη εἶναι καί ἡ ἐπίγεια. Ἀλήθεια εἶναι ὅτι γεννήθηκε Θεός ἀπό Θεό, ἀλήθεια εἶναι καί ὅτι γεννήθηκε

ἄνθρωπος ἀπό παρθένα. Στόν οὐρανό εἶναι ὁ μόνος πού γεννήθηκε ἀπό τόν Πατέρα μόνο, γιός Του μονογενής. Καί στή γῆ εἶναι ὁ μόνος πού γεννήθηκε ἀπό τήν Παρθένο μόνο, γιός της μονογενής. Ὅπως στήν περίπτωση τῆς οὐράνιας γεννήσεώς Του εἶναι ἀσέβεια νά σκεφτοῦμε μητέρα, ἔτσι καί στήν περίπτωση τῆς ἐπίγειας γεννήσεώς Του εἶναι βλασφημία νά ὑποθέσουμε πατέρα. Ὁ Θεός Τόν γέννησε μέ τρόπο θεϊκό. Ἡ Παρθένος Τόν γέννησε μέ τρόπο ὑπερφυσικό. Ἔτσι, οὔτε ἡ οὐράνια γέννησή Του μπορεῖ νά ἐξηγηθεῖ, οὔτε ἡ ἐνανθρώπησή Του μπορεῖ νά ἐρευνηθεῖ. Τό ὅτι Τόν γέννησε ἡ Παρθένος σήμερα τό γνωρίζω. Τό ὅτι Τόν γέννησε ὁ Θεός προαιώνια τό πιστεύω. Κι ἔχω μάθει νά τιμῶ σιωπηλά τή γέννησή Του, χωρίς φιλοπερίεργες ἔρευνες κι ἀνώφελες συζητήσεις. Γιατί, σ' ὅ,τι ἀφορᾶ τό Θεό, δέν πρέπει νά στέκεται κανείς στή φυσική ἐξέλιξη τῶν πραγμάτων, ἀλλά νά πιστεύει στή δύναμη Ἐκείνου πού κατευθύνει τά πάντα.

Τί φυσικότερο ἀπό τό νά γεννήσει μιά παντρεμένη γυναίκα; Ἀλλά καί τί πιό παράδοξο ἀπό τό νά γεννήσει παιδί μιά παρθένα, δίχως ἄνδρα, καί νά παραμείνει παρθένα;

Γι' αὐτό λοιπόν μποροῦμε νά ἐρευνοῦμε ὅ,τι γίνεται σύμφωνα μέ τούς φυσικούς νόμους. Ὅ,τι ὅμως συμβαίνει μέ τρόπο ὑπερφυσικό, ἄς τό σεβόμαστε σιωπηλά. Ὅχι γιατί εἶναι ἐπικίνδυνο, ἀλλά γιατί εἶναι ἀνερμήνευτο.

Φόβο νιώθω μπροστά στό θεῖο μυστήριο.

Τί νά πῶ καί τί νά λαλήσω;

Βλέπω ἐκείνη πού γέννησε. Βλέπω κι Ἐκείνον πού γεννήθηκε. Ἀλλά τόν τρόπο τῆς γεννήσεως δέν μπορῶ νά τόν καταλάβω. Ὅπου θέλει, βλέ-

πετε, ὁ Θεός, νικῶνται οἱ φυσικοὶ νόμοι. Ἔτσι ἔγι-
νε κι ἐδῶ: Παραμερίστηκε ἡ φυσικὴ τάξη καὶ
ἐνέργησε ἡ θεία θέληση.

Πόσο ἀνέκφραστη εἶναι ἡ εὐσπλαχνία τοῦ
Θεοῦ!

Ὁ προαιώνιος Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἄφθαρτος καὶ
ἀόρατος καὶ ἀσώματος, κατοίκησε μέσα στο
φθαρτό καὶ ὄρατό σῶμα μας. Γιά ποιό λόγο; Νά,
ὅπως ξέρετε, ἔμεις οἱ ἄνθρωποι πιστεύουμε πε-
ρισσότερο σ' ὅ,τι βλέπουμε παρά σ' ὅ,τι ἀκοῦμε.
Στά ὄρατά πιστεύουμε. Στ' ἀόρατα ὄχι. Ἔτσι
δέν πιστεύαμε στὸν ἀόρατο ἀληθινό Θεό, ἀλλὰ
λατρεύαμε ὄρατά εἰδῶλα μέ μορφή ἀνθρώπων.

Δέχτηκε λοιπόν ὁ Θεός νά παρουσιαστῆ
μπροστά μας μέ ὄρατή μορφή ἀνθρώπου, γιά νά
διαλύσει μ' αὐτόν τὸν τρόπο κάθε ἀμφιβολία γιά
τὴν ὕπαρξή Του. Κι ὕστερα, ἀφοῦ μᾶς διδάξει μέ
τὴν αἰσθητὴ καὶ ἀναμφισβήτητη παρουσία Του,
νά μᾶς ὀδηγήσει εὐκόλα στὴν ἀληθινὴ πίστη, στ'
ἀόρατα καὶ ὑπερφυσικά.

Κατάπληξη μέ γεμίζει τό θαῦμα!

Παίδι βλέπω τὸν προαιώνιο Θεό!

Σέ φάτην ἀναπαύεται, Αὐτός πού ἔχει θρόνο
τόν οὐρανό!

Χέρια ἀνθρώπινα ἀγγίζουσ τὸν ἀπρόσιτο κι
ἀσώματο!

Μέ σπάργανα εἶναι σφιχτοδεμένος, Αὐτός
πού σπάει τὰ δεσμά τῆς ἁμαρτίας!

Ὅμως... τοῦτο εἶναι τό θέλημά Του: Τὴν ἀτιμία
νά μεταβάλλει σέ τιμὴ· μέ δόξα νά ντύσει τὴν εὐ-
τέλεια· καὶ τὴν προσβολὴ σ' ἀρετὴ νά μεταπλά-
σει.

Πῆρε τό σῶμα μου. Μοῦ προσφέρει τό Πνεῦ-
μα Του. Μοῦ χαρίζει τό θησαυρό τῆς αἰώνιας

ζωῆς, παίρνοντας ἀλλά καί δίνοντάς μου: Παίρνει τή σάρκα μου γιά νά μέ ἀγιάσει· μοῦ δίνει τό Πνεῦμα Του γιά νά μέ σώσει.

«Νά, ἡ παρθένος θά μείνει ἔγκυος» (Ἡσ. 7:14).

Τά λόγια εἶναι τῆς συναγωγῆς, μά τό ἀπόκτημα τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ συναγωγή ἔβαψε τό νῆμα· ἡ Ἐκκλησία φόρεσε τή βασιλική στολή.

Ἡ Ἰουδαία Τόν γέννησε· ἡ οἰκουμένη Τόν ὑποδέχτηκε.

Ἡ συναγωγή Τόν θήλασε καί Τόν ἔθρεψε· ἡ Ἐκκλησία Τόν παρέλαβε καί ὠφελήθηκε.

Στή συναγωγή βλάστησε τό κλῆμα· ἐμεῖς ὅμως ἀπολαμβάνουμε τά σταφύλια τῆς ἀλήθειας.

Ἡ συναγωγή τρύγησε τά σταφύλια· οἱ εἰδωλόατρες ὅμως πίνουν τό μυστικό πιστό.

Ἐκείνη ἔσπειρε στήν Ἰουδαία τό σπόρο· οἱ εἰδωλόατρες ὅμως θέρισαν τό στάχυ μέ τό δρεπάνι τῆς πίστεως. Αὐτοί ἔκοψαν μέ σεβασμό τό ρόδο, καί στούς Ἰουδαίους ἔμεινε τό ἀγκάθι τῆς ἀπιστίας.

Τό πουλάκι πέταξε, κι αὐτοί οἱ ἀνόητοι κάθονται καί φυλάνε ἀκόμα τή φωλιά.

Οἱ Ἰουδαῖοι πασχίζουν νά ἐρμηνεύσουν τό βιβλίο τοῦ γράμματος, καί οἱ εἰδωλόατρες τρυγοῦν τόν καρπό τοῦ Πνεύματος.

«Νά, ἡ παρθένος θά μείνει ἔγκυος».

Πές μου, Ἰουδαίε, πές μου λοιπόν, ποιόν γέννησε;

Δεῖξε, σέ παρακαλῶ, θάρρος, ἔστω καί σάν ἐκεῖνο πού ἔδειξες μπροστά στόν Ἡρώδη. Ἀλλά δέν ἔχεις θάρρος. Καί ξέρω γιατί. Γιατί εἶσαι ἐπίβουλος. Στόν Ἡρώδη μίλησες γιά νά Τόν ἐξολο-

θρεύσει· καί σ' ἐμένα δέν μιᾶς γιά νά μήν Τόν προσκυνήσω.

Ποιόν λοιπόν γέννησε; Ποιόν;

Τό Δημιουργό τῆς κτίσεως. Κι ἂν ἐσύ σωπαίνεις, ἡ φύση τό βροντοφωνάζει. Τόν γέννησε λοιπόν μέ τόν τρόπο πού ὁ ἴδιος θέλησε νά γεννηθεῖ. Στή φύση δέν ὑπῆρχε ἡ δυνατότητα μιᾶς τέτοιας γεννήσεως. Ἐκεῖνος ὅμως, ὡς κύριος τῆς φύσεως, ἐπινόησε τρόπο γεννήσεως παράδοξο. Κι ἔδειξε ἔτσι ὅτι, καί ἄνθρωπος πού ἔγινε, δέν γεννήθηκε σάν ἄνθρωπος, μά ὅπως μόνο σέ Θεό ταιριάζει.

Ἐκεῖνος πού ἔπλασε τόν Ἀδάμ ἀπό παρθένα γῆ, Ἐκεῖνος πού ἀπό τόν Ἀδάμ κατόπιν ἔκαμε γυναίκα, γεννήθηκε σήμερα ἀπό παρθένα κόρη πού νίκησε τή φύση, ξεπερνώντας τό νόμο τοῦ γάμου.

Ὁ Ἀδάμ τότε, χωρίς νά ἔχει γυναίκα, γυναίκα ἀπόκτησε.

Ἡ Παρθένος τώρα, χωρίς νά ἔχει ἄνδρα, ἄνδρα γέννησε.

Καί γιατί ἔγινε αὐτό; Νά γιατί:

Οἱ γυναῖκες εἶχαν ἕνα παλαιό χρέος πρὸς τοὺς ἄνδρες, ἀφοῦ ἀπό τόν Ἀδάμ εἶχε βλαστήσει γυναίκα χωρίς τή μεσολάβηση ἄλλης γυναίκας. Γι' αὐτό ἡ Παρθένος σήμερα, ξεπληρώνοντας στοὺς ἄνδρες τό χρέος τῆς Εὐας, γέννησε χωρίς ἄνδρα, δείχνοντας ἔτσι τήν ἰσοτιμία τῆς φύσεως.

Σῶος ἔμεινε ὁ Ἀδάμ μετά τήν ἀφαίρεση τῆς πλευρᾶς του.

Ἀδιάρθορη ἔμεινε κι ἡ Παρθένος μετά τή γέννηση τοῦ Βρέφους.

Ἀλλά πρόσεξε καί κάτι ἀκόμα:

Δέν ἔπλασε ὁ Κύριος κάποιο ἄλλο σῶμα γιά νά ἐμφανιστεῖ στή γῆ. Πῆρε τό σῶμα τοῦ ἀνθρώπου, γιά νά μή φανεῖ ὅτι περιφρονεῖ τήν ὕλη ἀπό τήν ὁποία δημιουργήθηκε ὁ Ἄδάμ. Ἦρθαν ἔτσι, Θεός καί ἄνθρωπος, σέ μυστική ἔνωση. Κι ὁ διάβολος, πού εἶχε ὑποδουλώσει τόν ἄνθρωπο, τράπηκε σέ φυγή.

Ὁ Θεός γίνεται ἄνθρωπος, ἀλλά γεννιέται ὡς Θεός. Ἄν προερχόταν, ὅπως ἐγώ, ἀπό ἕναν κοινό γάμο, πολλοί θά θεωροῦσαν ἀπάτη τή γέννησή Του. Γι' αὐτό γεννιέται ἀπό παρθένα· γι' αὐτό διατηρεῖ τή μήτρα της ἄδικτη· γι' αὐτό διαφυλάσσει τήν παρθενία της ἀκέραιη: Γιά νά γίνει ὁ παράξενος τρόπος τῆς γεννήσεως αἰτία ἀκλόνητης πίστεως.

Σ' αὐτόν λοιπόν πού θ' ἀμφισβητήσῃ τήν ἄσπορη γέννηση τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, θά ἐπικαλεσῶ ὡς μάρτυρα τήν ἀμόλυπτη σφραγίδα τῆς παρθενίας.

Πές μου λοιπόν, Ἰουδαίε, γέννησε ἡ Παρθένος ἢ ὄχι; Κι ἂν μέν γέννησε, γιατί δέν ὁμολογεῖς τήν ὑπερφυσική γέννηση; Ἄν πάλι δέν γέννησε, γιατί ἐξαπάτησες τόν Ἡρώδη; Ὅταν ἐκεῖνος ζητοῦσε νά μάθει πού θά γεννηθεῖ ὁ Χριστός, ἐσύ δέν εἶπες «στή Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας» (Ματθ. 2:4); Μήπως ἐγώ γνώριζα τήν πόλη ἢ τόν τόπο; Μήπως ἐγώ γνώριζα τήν ἀξία τοῦ Βρέφους πού ἦρθε στόν κόσμο; Ὁ Ἡσαΐας καί οἱ προφῆτες σας δέν μίλησαν γι' Αὐτό; Κι ἐσεῖς, οἱ ἀγνώμονες ἐχθροί, δέν ἐξηγήσατε τήν ἀλήθεια; Ἔσεῖς, οἱ γραμματεῖς κι οἱ Φαρισαῖοι, οἱ ἀκριβεῖς φύλακες τοῦ νόμου, δέν μᾶς διδάξατε γιά τό Χριστό; Ἔσεῖς δέν ἐρμηνεύσατε τίς Γραφές; Μήπως ἐμεῖς γνωρίζαμε τή γλῶσσα σας; Καί ὅταν γέννησε ἡ

Παρθένος, ἔσείς δέν παρουσιάσατε στόν Ἡρώδη τή μαρτυρία τοῦ προφήτη Μιχαία, «Ἄλλ' ἀπό σένα, Βηθλεέμ, πόλη τῆς περιοχῆς τοῦ Ἐφραθᾶ, ἄν καί εἶσαι μιά ἀπό τίς μικρότερες πόλεις τοῦ Ἰουδα, θά ἀναδειχθεῖ ἀρχηγός τοῦ Ἰσραήλ» (Μιχ. 5:1);

Πολύ καλά εἶπε ὁ προφήτης «ἀπό σένα». Ἄπό σᾶς προῆλθε καί παρουσιάστηκε σ' ὀλόκληρο τόν κόσμο.

Παρουσιάστηκε ὡς ἄνθρωπος, γιά νά καθοδηγήσει τούς ἀνθρώπους. Παρουσιάστηκε ὡς Θεός, γιά νά σώσει τήν οἰκουμένη.

Μά τί ὠφέλιμοι ἐχθροί πού εἶστ' ἔσείς! Τί φιλάνθρωποι κατήγοροι!

Ἐσεῖς κατά λάθος δείξατε πῶς τό νεογέννητο τῆς Βηθλεέμ εἶναι Θεός. Ἐσεῖς Τόν κηρύξατε χωρίς νά τό θέλετε. Ἐσεῖς Τόν φανερώσατε, πασχίζοντας νά Τόν κρύψετε. Ἐσεῖς Τόν εὐεργετήσατε, ἐπιθυμώντας νά Τόν βλάψετε.

Τί ἀστοιχείωτοι δάσκαλοι εἶστε, ἀλήθεια; Ἐσεῖς πεινᾶτε, καί τρέφετε ἄλλους. Ἐσεῖς διψᾶτε, καί ποτίζετε ἄλλους. Πάμφτωχοι εἶστε, καί πλουτίζετε ἄλλους.

Ἐλᾶτε λοιπόν νά γιορτάσουμε! Ἐλᾶτε νά πανηγυρίσουμε! Εἶναι παράξενος ὁ τρόπος τῆς γιορτῆς -ὅσο παράξενος εἶναι κι ὁ λόγος τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ.

Σήμερα λύθηκαν τά μακροχρόνια δεσμά.

Ἄ ὁ διάβολος καταντροπιάστηκε.

Οἱ δαίμονες δραπέτευσαν.

Ἄ ὁ θάνατος καταργήθηκε.

Ἄ ὁ παράδεισος ἀνοίχτηκε.

Ἄ κατάρρα ἐξαφανίστηκε.

Ἡ ἀμαρτία διώχτηκε.

Ἡ πλάνη ἀπομακρύνθηκε.

Ἡ ἀλήθεια ἀποκαλύφθηκε.

Τό κήρυγμα τῆς εὐσέβειας ξεχύθηκε καί διαδόθηκε παντοῦ.

Ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μεταφυτεύθηκε στή γῆ.

Οἱ ἄγγελοι συνομιλοῦν μέ τούς ἀνθρώπους.

Ὅλα ἔγιναν ἓνα.

Γιατί;

Γιατί κατέβηκε ὁ Θεός στή γῆ κι ὁ ἄνθρωπος ἀνέβηκε στούς οὐρανοῦς. Κατέβηκε ὁ Θεός στή γῆ καί πάλι βρίσκεται στόν οὐρανό. Ὁλόκληρος εἶναι στόν οὐρανό κι ὁλόκληρος στή γῆ. Ἔγινε ἄνθρωπος κι εἶναι Θεός. Εἶναι Θεός καί πῆρε σάρκα. Κρατιέται σέ παρθενική ἀγκαλιά καί στά χέρια Του κρατάει τήν οἰκουμένη.

Τρέχουν κοντά Του οἱ μάγοι. Τρέχουμε κι ἐμεῖς. Τρέχει καί τ' ἀστέρι γιά νά φανερώσει τόν Κύριο τ' οὐρανοῦ. Μά... κι Ἐκεῖνος τρέχει. Τρέχει πρὸς τήν Αἴγυπτο. Καί φαίνεται, βέβαια, πῶς πηγαίνει ἐκεῖ γιά ν' ἀποφύγει τήν ἐπιβουλή τοῦ Ἡρώδη. Ὅμως τοῦτο γίνεται γιά νά ἐκπληρωθοῦν τά προφητικά λόγια: «Τήν ἡμέρα ἐκείνη ὁ ἰσραηλιτικός λαός θά πάρει τρίτος, μετά τούς Ἀσσυρίους καί τούς Αἰγυπτίους, τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ πάνω στή γῆ» (Ἡσ. 19:24).

Τί λές, Ἰουδαίε; Ἐσύ πού ἦσουν πρῶτος ἔγινες τρίτος; Οἱ Αἰγύπτιοι καί οἱ Ἀσσύριοι μπῆκαν μπροστά, καί ὁ πρωτότοκος Ἰσραήλ πῆγε πίσω;

Ναί. Ἔτσι εἶναι. Οἱ Ἀσσύριοι θά γίνουν πρῶτοι, ἐπειδή αὐτοί πρῶτοι μέ τούς μάγους τους προσκύνησαν τόν Κύριο. Πίσω τους οἱ Αἰγύπτιοι, πού τόν δέχτηκαν, ὅταν κατέφυγε στά μέρη

τους για ν' αποφύγει τήν ἐπιβουλή τοῦ Ἡρώδη. Τρίτος καί τελευταῖος ὁ Ἰσραηλιτικός λαός, πού γνώρισε τόν Κύριο ἀπό τούς ἀποστόλους, μετά τή βάπτισή Του στόν Ἰορδάνη.

Τί ἄλλο μένει νά πῶ;

Δημιουργό καί φάτνη βλέπω... Βρέφος καί σπάργανα... Λεχώνα παρθένα, περιφρονημένη. Φτώχεια πολλή... Ἀνέχεια πολλή...

Εἶδες ὅμως τί πλοῦτος μέσα στή μεγάλη φτώχεια; Ὁ Πλούσιος ἔγινε φτωχός γιά χάρη μας. Δέν ἔχει οὔτε κρεβάτι οὔτε στρῶμα. Μέσα σέ ταπεινό παχνί Τόν ἔχουν ἀποθέσει...

ᾠ φτώχεια, πλούτου πηγή!

ᾠ πλοῦτε ἀμέτρητε, κρυμμένε μέσ στή φτώχεια!

Μέσα στή φάτνη κείτεσαι καί τήν οἰκουμένη σαλεύεις.

Μέσα σέ σπάργανα τυλίγεσαι καί σπᾶς τά δεσμά τῆς ἁμαρτίας.

Λέξη ἀκόμα δέν ἄρθρωσες καί δίδαξες στούς μάγους τή θεογνωσία.

Τί νά πῶ καί τί νά λαλήσω;

Νά Βρέφος σπαργανωμένο!

Νά ἡ Μαρία, Μητέρα καί Παρθένος μαζί!

Νά ὁ Ἰωσήφ, πατέρας τάχα τοῦ Παιδιοῦ!

Ἐκείνη ἡ γυναίκα, αὐτός ὁ ἄνδρας. Νόμιμες οἱ ὀνομασίες, ἀλλά χωρίς περιεχόμενο.

Ὁ Ἰωσήφ μνηστεύθηκε μόνο τή Μαρία, καί τό Ἅγιο Πνεῦμα τήν ἐπισκίασε. Ἔτσι, γεμάτος ἀπορία, δέν ἤξερε τί νά ὑποθέσει γιά τό Βρέφος: Νά πεῖ πῶς ἦταν καρπός μοιχείας, δέν τολμοῦσε. Νά προσφέρει λόγο βλάσφημο ἐναντίον τῆς Παρθένου, δέν μποροῦσε. Οὔτε πάλι δεχόταν τό Παιδί

σάν δικό του, γιατί τοῦ ἦταν ἄγνωστο τό πῶς
καί ἀπό ποιόν γεννήθηκε.

Ἄλλά νά, πού, πάνω στή σύγχυση του, παίρ-
νει ἀπάντηση ἀπό τόν οὐρανό, μέ τή φωνή τοῦ
ἀγγέλου: «Ἰωσήφ, μή διστάσεις νά πάρεις στο
σπίτι σου τή Μαριάμ, γιατί τό παιδί πού περιμέ-
νει προέρχεται ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα» (Ματθ.
1:20). Καί φανέρωσε ἔτσι σ' ἐκεῖνον καί σ' ἐμᾶς
ὅτι τό Ἅγιο Πνεῦμα ἐπισκίασε τήν Παρθένο.

Γιατί ὅμως ὁ Χριστός θέλησε νά γεννηθεῖ ἀπό
παρθένα, ἀφήνοντας ἀβλαβή τήν παρθενία της;
Νά γιατί:

Κάποτε ὁ διάβολος ἐξαπάτησε τήν παρθένα
Εὔα. Τώρα ὁ ἄγγελος ἔφερε τό λυτρωτικό μήνυ-
μα στήν Παρθένο Μαριάμ.

Κάποτε ἡ Εὔα ξεστόμισε λόγο, πού ἔγινε αἰτία
θανάτου. Τώρα ἡ Μαρία γέννησε τό Λόγο, πού
ἔγινε αἰτία αἰώνιας ζωῆς.

Ἄς ὁ λόγος τῆς Εὔας ἔδειξε τό δέντρο, πού ἔβγα-
λε τόν Ἀδάμ ἀπό τόν παράδεισο.

Ἄς ὁ λόγος τῆς Μαρίας ἔδειξε τό Σταυρό, πού
ἔβαλε τόν Ἀδάμ πάλι στόν παράδεισο.

Σ' αὐτόν λοιπόν, τό Λόγο τοῦ Θεοῦ καί Υἱό
τῆς Παρθένου, πού ἄνοιξε δρόμο μέσα σέ τόπο
ἀδιάβατο, ἄς ἀναπέμψουμε δοξολογία μαζί μέ
τόν Πατέρα καί τό Ἅγιο Πνεῦμα στούς αἰῶνες
τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

